

దస్త్ర

. రా తు గ్రంథ మాలిక .

సంపాదకుడు : శ్రీ కృత్తివాస తీర్థులు

ఋ గ్వీ థి

~~శ్రీనివాసాచార్య~~

ఋగ్వేది

బ్రహ్మర్షి శ్రీ వేంకటరత్న
ముఖోద్గత ఆంగ్ల నూతులు

శ్రీ దేవులపల్లి కృష్ణ తాస్తి
విరచిత పద్యానువాదము

• రా తు వా రు •
తాజనుపేంద్రవరము

మొదటి కూర్పు ఫిబ్రవరి ౧౯౪౪

సుజనరంజనీ ముద్రాశాల
రాజమహేంద్రవరము

TP1A131B107

శ్రీ తారకానికీ

బ్రహ్మరి

ఈ దివ్యర్షి పదమ్ము భారతమునందే వుట్టి యా ధ్యాత్విక
 చ్ఛాదారిద్ర్యమునకా నశించు ప్రియశిష్యశ్రేయ మాసించి యా
 వేదానంత పథమ్ములకా గదలిరావే! తాల్చికోనిమ్ము నీ
 పాదాంభోజకళోలవమ్ము గురుదేవా, మాకిరోవీధులకా!

ఈ జడజీవితమ్ముఁ బలికించితి, వీయఘ వంకమందు సం
 భోజము మొల్వఁజేసితి, వపూర్వము నీదయ, యీనిశీధి నీ
 రాజన మెత్తినావు; విపుల మ్మగు నీయొద నిండెనే శర
 త్రాజిత చంద్రకాంతు అమృతమ్ములు స్వర్గలతాంతవాసనల్!

నాయెదలోఁ ద్వదీయచరణమ్ముల చిహ్నము లెన్నఁడేనియున్
 మాయవ యేనిశీధపుఁ దమస్సులు మూసినఁగాని; జీవయా
 త్రాయత వీధినొక్కఁడఁబ్రయాణమునేయుదునక్షయంపుఁచా
 ధేయముగా గ్రహించి గురుదేల్ల ముఖమృత గీతికానుధల్!

మూచిన నాఁటి చిత్తము అమాయక కోమలములో, పడేపడే
వూచిన వానిన్వృష్ణము అపూర్వము, లిప్పటికేని నాఁటినూ
భీచరితామృతమ్ముఁ గురిపించెడు మాగురుదేవుఁ డేలొకొ
తొఁచు మరాయితో ఘడితో నెవరో యొకఁ ఘాదుకాహిగా !

“ఏ దురితాంధవహ్నుల దహించుకపోవు జడుండ” సంచలన
హాదూడ వీటె శ్రీశుకమహర్షివి నీవె వచింపబోవ, నే
హాదురొ వచ్చుబోంట్లు వెలిపొను; ముఖాముఖి, నోవినమ్రమూ
ర్తి, దరికించివాడవుగదే జగదీశుని; నెంతవాడవో!

అలనాటి ఋషివాటికలనుండి వలతెంచు
 నామ్నాయ పూతగం గామృతమ్ము ;
 అలనాటి బోధివృక్షాయుతచ్ఛాయల
 నెల్లజైన బాష్పశీతలజలమ్ము ;

అలనాటి కటిమోడు నిలువగద్దెయమీద
 నురలిన రక్తకవోష్ణధార ;
 అలనాటి యారబీయుల యెడారులలోనఁ
 గాతిన విశ్వాసఘర్మవారి ;
 కలిసి నీలోన లోలోనగదలిపాటఁ
 బడను వాతిన దయ్య నీహృదయనీకు ;
 తావకవనిత్రజీవితధామమైన
 దయ్య విశ్వవికాలదేవాలయమ్ము !

ప్రతిభల మ్మినుమంత వలనక కర్మముల్
 నేయునీమెయి కురుక్షేత్ర మగును ;
 అకాంతములకుఁ జరాచరమ్ములకును
 దరలు నీయెడఁద బృందావనమగు ;

వివిధధర్మజ్ఞానపటిసమాశ్లేష

మైన నీమనసు ప్రయాగయగును ;

పాతాళమును స్వర్గపద మొక్కముడిలోన

నతుకు నీవే వారణాశి వాదు ;

నీవు కన్నడ నెదురుగా నిలిచినట్లే

ప్రమోలను పురాణభారతపుణ్యభూమి !

మాకు దినదినదివ్యయాత్రాకృతోత్స

వానుభూతిని సంగు బ్రహ్మార్షివీవు !!

కృష్ణ కాశ్యప

The Creator brought into being the Game of Joy; and from the word, "Om", the Creation sprang.

God is one; creation is one; and thus every integral part of creation is one with God and the universe. In His household there is no other enumeration than "One."

Life and death, union and separation, are all His plays of Joy ! His play the land and water, the whole Universes ! His play the earth and sky ! In play is the creation spread out, in play it is established.

ఓమ్

శ్రీమదోంకారనాద హృత్ప్రమనుండి
యవిరతానంద జీవితోత్సవము దీని
నామహానందనాధుడే యలరఁ జేసె
ననుచు నమృతాలయాట బ్రహ్మార్పిమాట.

౨ కేశ్వరుడు

ఈశ్వరుఁ డొకండె, యొక్కటే సృష్టి, ప్రతి వి
శిష్టభాగము నతనితో సృష్టితోడ
నొక్కటే, యొక్కయొక్కటే యున్నది గద
యతనియింట న టంచు బ్రహ్మార్పిమాట.

ఆ నందము

బ్రతుకు, చావు, కూడిక, యెడఁబాటు, మిన్న
మన్న మున్నీ రతనియాట; మలయు సృష్టి
దాననే, దాననే సృష్టి స్థైర్య మూను
ననుచు రతనాలపేట బ్రహ్మార్పిమాట.

Every flower and every brook is the laughter of His Joy. Every sounding grove is the music of His Joy.

Day and night are but His alternating Joy. Spring and summer, autumn and winter, are His revolving Joy.

The glowing dawn and the rising morn. are the first gleams of His returning Joy. The retiring Sun with golden sheen in the west is His retreating Joy to reappear.

అతని యానందహాస లేశాంకురములు
ననలు సొనలును, బ్రతిరణన్మంజుకుంజ
మతని యానందగాన రసార్ద్రపుంజ
మనుచుఁ గొందేనెతేట బ్రహ్మార్షిమాట.

పగలు రేయి యామనియు వేసఁగియు నీతు
కారు శిశిరమ్ము నెదు రయి దూరగ మయి
తిరిగి తిరిగి విధవిధాలఁ దరలి వచ్చు
నతనియానంద మనుచు బ్రహ్మార్షిమాట.

ఎల్లి విచ్చేయుటకె మెల మెల్లఁ జాఁగు
నతని యానంద మగు దివాంతారుణాభ;
యతని పునఃసంతాన దగతులఁ దెల్పు
ప్రత్యుపశ్కోభ యనుచు బ్రహ్మార్షిమాట.

The whole world rests in His play, yet still the Player remains unknown.

Like a balmy breeze refreshing the drooping frame, like a charming voice cheering the heavy heart, like a vernal shower bringing the vital sap to the withering plant.....is this hope—imparting belief that there is a heavenly Purifier of the fallen.

All give of their possessions; but He gives Himself. Let go the world, and the world lets you go. Let go God and God pursues you all the Keener.

ఆమహానంద ఫేలనమంద విశ్వ
మంతయును నుస్థిరత నిల్చు నైన నించు
కంతయును గాని యెఱుఁగరాఁ డాటగాఁ డ
టంచు నమృతాలయాట బ్రహ్మార్జిమాట.

పతితపావన మూర్తి

సడలు మేనికి వీవవి, బడలు నెదకుఁ
దీయ నగునుడి, వడులు పూఁదీవ కమృత
జీవ మిడు వానజిడి, దీనపావనుఁ డతఁ
డమరు ననునాన యనుచు బ్రహ్మార్జిమాట.

తమకలిమిచుండి యిత్తు రందఱు నతండు
తన్ను, దానే యొసంగు; నందఱుఁ దొఱంగు
మందఱును నిన్నుఁ బాయుదు రతని వీడు
మతఁడు వెన్నాడు ననుచు బ్రహ్మార్జిమాట.

God is a long-suffering God, suffering the heart-ache of the guiltless parent for the prodigal child.

The refreshing showers, the bracing Zephyrs, the entrancing fragrances, the enchanting notes, the enrapturing sights—all are my possessions. I hold them in 'fee simple'.

Who dare call me poor with these imperishable possessions; when God has granted me the 'second sight' of love with which I can behold the flowers as the love-missives of the Beloved.

దోషియై బిడ్డ వెడదారిఁ దొడిఁ బడు నవు
డెన్నఁ దే పాప మెఱుంగని కన్నతండ్రి
పొగులు నటు యుగంబులనుండి నొగులుచుండు
నఖిలజనకుం డటంచు బ్రహ్మార్షిమాట.

వలపు లని గాలియల లని చలువనీటి
యూట లని పాట లని తేనెతేట లనియు
నూరకయె యెన్ని యెన్ని నా కొదవె నమర
మధురనంపద లనుచు బ్రహ్మార్షిమాట.

ఏమహాసాహసి దరిదుర్ఁ డీతఁ డనుచు
ననుఁ బిలుచు; ప్రేమనేత్రము నాది; నాకుఁ
బదపదమ్మనఁ బువు పువు ప్రణయలేఖ
యనుచు నామనిదోట బ్రహ్మార్షిమాట.

All veils are rent, all knots are broken,
all barriers are levelled; and in the
Garden of Love are seated love-making
'Thou and I'.

Geography calls the spherical orb the
Earth; religion calls it the Mother's
Bosom. Worship is the child-spirit of
repose on that Bosom.

Worship dreams in your dreams; it goes
with you wherever you go; it is the test,
the index, the measure, whereby to
sound the extent to which there is
divine nature in you.

ఎల్లతెరలు తొలంగఁగా, నెల్లముడులు
 నడలఁగా, నెల్లయెల్లలు చదును గాఁగ
 నీమహానందవనములో నీవు నేనె
 యనునతఁడు ముక్తుఁ డనుచు బ్రహ్మార్షిమాట.

ప్రార్థన

ధరణి భూగోళ మంచు శాస్త్రము వచించు;
 తల్లివక్షమె యనుచు మతమ్ము పిలుచు;
 శిశువెయై దానిపైని నిశ్చింత నుంట
 యతనియారాధన మను బ్రహ్మార్షిమాట.

నీకలలోఁ గలలు కాంచు, నీవు నిలుచు
 నట నిలంబడు, నీదుదివ్యత్వ మెట్టి
 దో గ్రహించును, నూచించుఁ దూఁచు గొలుచు
 నతనియర్చన మనుచు బ్రహ్మార్షిమాట.

It is prayer that ferries the soul across the unknown main and lands it in the haven of the Great Beyond.

Prayer is the lovely angel that fetches the flowers of peace and hope and spreads them on the death-bed.

It is prayer that ushers the suppliant spirit into the august presence of Him who is Immortality itself.

ఆత్మ నజ్జాతజలరాశి ననిచి పుచ్చి
 స్వర్గసీమాంగణమున నవ్వలితటాన
 నునిచి తనియించు తరణిస్త్రీప్రార్థన మటంచు
 నమరపదవికి బాట బ్రహ్మార్థిమాట.

శాంతినుమముల నాశాలతాంతములను
 నందికొని నచ్చి మరణశయ్యాతలమునఁ
 బఱచు ప్రియదివ్యతమదూత ప్రార్థనమ్మె
 యనుచు నమృతాలయాట బ్రహ్మార్థిమాట.

తనమనవిఁ దెల్పికొనవచ్చు వినమితాత్మఁ
 దా నమృతమా సతనిసన్నిధానమునకుఁ
 బంపఁగలుగు ప్రతీహారి ప్రార్థనమ్మె
 యనుచుఁ దేనియతేట బ్రహ్మార్థిమాట.

Prayer is a pillar of cloud and a pillar of fire to guide us across the wilderness of this world; it is the unerring clue to the perplexing labyrinth of this life.

Prayer is the royal road to heaven; it is the cipher key for opening the gates of the City of God. It is the passport for prompt admission into abodes of immortality.

Prayer is a nurse in infancy, a comrade in manhood, a consoler in sorrow, a healer in ailment, a companion in adversity.

ప్రార్థనము తొకికారణ్యపదములందుఁ
బథములం దీర్చు దీపము; బ్రతుకులోని
విడనివ్యాహమ్ము విప్పి తప్పించుమంత్ర
మనుచు రతనాలపేట బ్రహ్మార్షిమాట.

రాజపథము స్వర్గమునకు, రాజరాజ
నగరుమొగసాల తాళమ్ము, పగలు రేయి
పరమధామమ్ముఁ జొరగ నుత్తరువు మనకుఁ
ప్రార్థనమ్మె యటంచు బ్రహ్మార్షిమాట.

బాల్యమున దాది, పరువానఁ బ్రాణనఖుఁడు
కష్టమునఁ దోడునీడ రోగమున మందు
ప్రార్థన మ్మార్తియందు నూట యటంచు
నమరపదవికి బాట బ్రహ్మార్షిమాట,

This union is, not a lapse into non-being but a rebirth into pure being ... the soul at its holiest puts on the immortal—it does not cease to be ; it stands above the flux and reflux of life ; it is immortal.

The revolving top at its swiftest 'sleeps' (but not drops); the unchecked stream at its fastest flows still (but is not stagnant); the vivid light at its brightest turns invisible (but is not 'quenched').

Miss the mother, lose the home : miss the Deity, lose the universe. Forsake man the brother, and God the Father is forsaken.

నం యోగము

ఉండకుండుట కాదు నంయోగ మనిన
నకలువస్థితిఁ బునరుదయమ్ము గాని;
చావుబ్రతుకుల దాట్కొనిశ్చలత నాత్మ
యమృత మగుఁ గాని యనుచు బ్రహ్మార్థిమాట.

వడిఁ దిగుగు బొంగరమ్ము పర్విడు ఝురఁమ్ము
శాంతి నిదురించు నిలువ వావంత యేని;
మఱియు మెఱసెడువెలుఁగు క న్మోఱఁగుఁ గాని
యాతిపోలే దటంచు బ్రహ్మార్థిమాట.

జగత్పిత-మానవుడు

తల్లిఁ దప్పితివేని నీ కిల్లు లేదు;
ప్రభునిఁ దప్పితివేని విశ్వమ్ము లేదు;
సోదరుని వీడ నీతండ్రియాదరమున
కవుడు దూరుఁడ వనుచు బ్రహ్మార్థిమాట.

God, who is in both Heaven and Hell, is the Temple of all Truth.

Truth—a message direct from the throne of God. Pure gold needs no polish and real truth wants not the support of a bruised reed.

For no kind of easy conveyance would we bargain away our own legs; nor shall we cast out our own eyes that we may be safe under a skilful guide.

న త్య ము

నాలోకముననె కాక నరకకూప
మందుఁ గూడ నున్నాఁడు నీయనుఁగుఁదండ్రు;
యాతఁడే నర్వసత్యాలయమ్మటంచు
నలరుఁదేనియతేట బ్రహ్మరిమాట.

దివ్యసింహాసనమునుండి దిగిన నత్య
వాణి కొక్కదీనవేణూపదాన్మమేల;
మేల్మిబంగారమున కేల మెఱుఁగుఁబూత
యనుచు ముత్యాలమాట బ్రహ్మరిమాట.

ఎట్టివాహనమునకై న నీపదమ్ము
లమ్ముకొనోర్తుమే, కన్ను లార్పికొనఁగ
నేర్తుమే యెట్టిమార్గనిర్ణేత కై న
ననుచుఁ గొందేనయూట బ్రహ్మరిమాట.

He alone who drinks up the 'halahalam' of human sorrows and sufferings can pronounce the benediction—sivam, peace.....Siva achieves sivam because He is Hara, the Destroyer of all consuming selfishness.

"I have swallowed the poison that you may have peace and happiness ; I have given up my life, that you may come to full free life ".....thus sacrifice is the 'earnest' of salvation.

While light and sound might have sufficed for ordinary life, wisdom and love mellow the one into music and the other into rainbow.

శి వ ము.

అఖిలమానవలోక మహార్తి యనెడు
దారుణహాలాహలమ్మును ద్రావు హరుడె
శివ మనుచు శాంతి యనుచు నాశీర్వాదించ
నతడె వలెతి యటంచు బ్రహ్మార్షి మాట.
ఏనుఖముకోసము భుజింతు నేవినమ్ము,
ఏమనికీకోసము త్యజింతు నేననువుల”
నని నిలుచు నమ్మహావిసర్జనమె, ముక్తి
నంద సిడు ముడు పంచు బ్రహ్మార్షి మాట.

జ్ఞానము - ప్రేమ

పలుకువెలుగు సామాన్యజీవులకుఁ జాలు
కాని చాలవు ప్రేమవిజ్ఞానములకు
పలుకు నంగీతముగఁ జేయఁగలుగు దాఁక
వెలుగు నింద్రచాపముఁ జేయఁగలుగు దాఁక
ననుచు నామనితోట బ్రహ్మార్షి మాట.

As the God of Wisdom, we esteem Him;
as the God of Might, we obey Him; even
as the God of Holiness, we revere Him;
only as the God of Love, do we confide
and rejoice in Him.

. The soul seeks and God reveals; the soul
asks and God grants; the soul knocks
and God opens; thus man's desires and
God's designs come into line.

What is Religion but the spirit which
on the living tablet of the heart with its
ample records of joys and sorrows,
engraves at the top "God, the Parent".

జ్ఞానమూర్తిని మన్నింతు, శక్తిమంతు
నానఁ దల నుంతు, పావను నామతింతు,
ప్రణయనాథునికడఁ జనవున వసింతు,
హాయి జీవింతు ననుచు బ్రహ్మార్పి మాట.

ఆత్మార్థ- ప ర మా త్మ

నేను దట్టఁగఁ దెఱచును దాను, రోయ
నేను దాఁ దోఁచు, నేఁ గోరఁ దా నొనంగు
నతనియేర్పాటు నాయభిమతము నొకట
యనుచుఁ గొందేనెతేట బ్రహ్మార్పి మాట.

మ త ము

ఎన్ని సుఖదుఃఖగాఢలో హృదయఫలక
మందుఁ జిత్రించుకొన్నాఁడు మానవుండు
అన్నిటికిఁ బైని “నతడు నాయనుఁగుఁడంద్రీ”
యనుటయే మత మంచు బ్రహ్మార్పి మాట.

Religion is a music that knows no silence,
an aroma that sustains no diminution,
a sweetness that suffers no surfeit.

In the dispensations of Him unto whose
omnipresent eye the end is disclosed
from the beginning, sooner or later, here
or hereafter, good is the final goal of ill
and every winter changes to spring.

There is not real illusion in this world
except this delusion that God deserts
any one of us at any time.

వాడిపోవక యెప్పుడు వలచు తావి
వెగటు కాబోక యెప్పుడు రగులు తీపి
మూఁగ వోవక యెప్పుడు మోఁగు పాట
మతమె యని తేనెతేట బ్రహ్మార్జిమాట.

తుది మొదలు నర్వ మతని కన్నెదుట నిలుచు,
నతనియేర్పాటులో నెన్నఁడైన నెటనొ
మంచిగాఁజెడ్డ, మధువుగా మంచుకారు
మాటితీరు నటంచు బ్రహ్మార్జిమాట.

వనిమునమందునేని నెవ్వనిఁ గాని
యాకృపావార్ధి యెడఁబాయు ననెడునాత్మ
వంచనమె మాయకాని ప్రపంచకమున
మాయయే లేదటంచు బ్రహ్మార్జిమాట.

Morality vivifies religion; religion sanctifies morality. Two sides of the same grand human nature, the negligence of either is the degradation of the other.

Love stoops where righteousness stands stiff and love availeth. Love prevaieth ultimately.

To forgive will become as easy as to give, when we are ruled and guided by the Law of Love.....To give I have few opportunities; but to forgive I have almost numberless occasions.

నీ తి - మ త ము

మతమునకు నీతి యొనఁగు జీవితబలమ్ము,
మతము పూత మొనర్చు నంతతము నీతి,
నొకటి విడిచిన నితరమ్ము వికృత మగును
మానవునిలోన ననుచు బ్రహ్మార్థి మాట.

నీ తి - ప్రే మ

నీతిపద్ధతి గరువాన నిట్ట నిలుచు
తావులం దెల్లఁ ప్రేమ మంతకము వంచి
యొర్చి గెలు పొంది పైకొన నేర్చు ననుచు
నలరుఁదేనియ యూట బ్రహ్మార్థి మాట.

ప్రేమశాసనమే నడిపించు జీవి

కీవివలె నులభము క్షమియించుటయును,

ఈయఁగఁ గొలందియే, క్షమియింప నెన్నో

యమరుతరుణము లనుచు బ్రహ్మార్థి మాట.

As the body is endowed with two arms,
so is the spirit, too, gifted with two arms.
With one arm, Humility, I take hold
upon His dear Humanity; with the other
arm 'Love' I clasp His Divinity.

Man is but the little ray that has emerged
from the central glow of His Joy.

Man is not merely flesh and blood, not
even this wonderful machinery which
thinks and feels and wills and acts.

మేని కటు రెండే చేతులు మానవాత్మ
 కడఁకువయు ప్రియ; యడఁకువ నదిమిపట్టు
 నాతని యనుంగుమానవు; నదిమిపట్టు
 నతనినే ప్రియ ననుచు బ్రహ్మార్పి మాట.

మా న వు డు

ఆమహానంద శాంతిగర్భాంతరాళ
 మందు ననుదయ మందుచు నవతరించు
 నవనవమయాఖరేఖ మానవుఁ డటంచు
 నలరుఁ దేనియతేట బ్రహ్మార్పి మాట.

మానవుఁడు రక్తమజ్జాస్థిమాంసరచిత
 విగ్రహమే కాదు; భావించి వివిధగతుల
 ననుభవించి, నిశ్చయించి, యాచరించు
 యంత్రమే కా దటంచు బ్రహ్మార్పి మాట.

Man is the ever-expanding being, beginning as a personality, growing as a reality and culminating as a glory.

Man—the heir of ages past and the architect of centuries to come.

The human soul is a way-farer through the world and has to ascend from darkness into light.

ఆది నొక్కచిక్కుర్తిగా నవతరించి
యల నలన నత్యరూపత నతిశయించి
పూర్ణవైభవమూర్తి నంపూర్తి నందు
నతఁడు మానవుఁ డనుచు బ్రహ్మర్షిమాట.

సాగిపోయిన వేలకల్పాల కర్మ
ఫలనుహఃభాగ్యరాశికి 'భాజనుండు';
రాగల యుగాలశిల్పనిర్మాత యైన
యతఁడు మానవుఁ డనుచు బ్రహ్మర్షిమాట.

కారుణ్ణికటిలో బైలుదేటి, యమృత
కాంతిఁ గోరి, నతమ్ము లోకమ్ములోఁ బ్ర
యాణ మగుబాటసారి యీమానవాత్మ
యనుచు నమృతాలతేట బ్రహ్మర్షిమాట.

The man of God cannot feel quite distressed, so long as there is a single joyous heart; neither can he feel quite elated, if there is a single sorrow-stricken heart.

What is the home but the lived church, even as the church is the focussed and illumined home.....These are but two halves of one full life.

Sin is of man's frailty; repentance of God's grace. To sin and not to sorrow is to ignore the redeeming Deity.

భాగవతుఁడు

ఒక్కయెడనై న్ననానంద మున్నఁ గురింగి
భాగవతుఁ డన్నయాతఁ డేడ్వంగఁబోఁడు
ఒక్కగుండియలో దుఃఖ మున్నఁ బొంగి
మై మఱవలేఁ డటంచు బ్రహ్మార్షి మాట.

గృహము - ఆలయము

నీ వహరహమ్ము వసియించుకోవెల గద
నీగృహము; గుడి దివ్యనందీప్త మైన
గృహమే గద; దాన దీనఁ బూర్తి యగుఁ గాదె
మానవునిబ్రతు కంచు బ్రహ్మార్షి మాట.

పాపము

పాపము నరునిదౌర్బల్యలోపమే యగు;
నొంచు ననుతాప మీశ్వరానుగ్రహమ్ము;
పాపివా దుఃఖపడు, కృపావార్ధిఁ ద్రాత
నతనిఁ దెగడకు మనుచు బ్రహ్మార్షి మాట.

In God's family, there is no punishment but only purification ; unless you hold that the goldsmith who purifies a piece of gold is therein also punishing that piece.

Pardon is not merited ; it is not supplicated ; but the Divine Mother, out of pure grace and abundant benevolence, says, " no pardon, child ; pardon presupposes offence ; pardon presupposes anger ; pardon presupposes alienation " .

Heaven is the intimate companionship of God—Heaven and Hell are not places but principles, not localities but states.

శి క్ష

దివ్యసంసారమునఁ బవిత్రీకరణమె
కాని దండన మనుమాట కానరాదు;
మూసలోఁ బైడి నగసాలె వేసి కాల్చు
నగునె దండన మనుచు బ్రహ్మార్పి మాట.

క్ష మా ర్పణ

“పాపమా! కోపమా! యెడఁబాట! నాయ
నా, క్షమార్పణమా!” యను ననుఁగుదల్లి
యడుగవో, యర్హుఁడవు, కావాయామెకరుణ
యడఁగకే మంచు నంచు బ్రహ్మార్పి మాట.

స్వ ర్గ ము - న ర క ము

స్వర్గ మీశ్వరనవావాన సంపద యగు,
స్వర్గనరకవానములు దేశములు కాక
యంతరంగస్థితు లగు, సిద్ధాంతము లగు,
ననుచు నమృతాలతేట బ్రహ్మార్పి మాట.

Hell, too, is the abode of God, because Hell has been described as the Hospital of God, where Love is the Senior physician. What severer punishment does God impose than purifying repentance ?

Detach Home from Heaven, and Home is a prison-cell; detach Heaven from Home, and Heaven is a mirage. Heaven is Home and Home is Heaven.

In the dispensation of God the sinner of to-day may be the saint of tomorrow.

నరక మది దివ్యగేహ, మీశ్వరునివై ద్య
ధామ, మద్దానఁ బ్రేమప్రధానవై ద్యుఁ
డంతరంగసంతాపమే యతనిమందు

మాన్చు దండన మంచు బ్రహ్మార్షిమాట.

స్వర్గము - గేహము

స్వర్గముఁ దొఱంగు నిలు చెఱనాల యగును.

ఇలుఁ దొఱఁగుస్వర్గమును మృగత్పృష్ఠ యగును;

ఇల్లె స్వర్గము, స్వర్గమే యిల్లటంచు

నమరపదవికి జాట బ్రహ్మార్షిమాట.

పాపి

వింతవింతలుగాఁ దోచు విధివిధాన

మందు నీనాటి ఘోరపాపాత్ముఁ డేని

రేవు తాపసిగా మాఱినోవు ననుచు

నలరఁదేనియయూట బ్రహ్మార్షిమాట.

True faith gives a meaning to life and a purpose to history ; without it, the former is but an aimless struggle and the latter but the sport of chance.

The child trusts the father because it cannot help doing so; the wife trusts the husband because she delights to do so.

If woman has to depend upon the man for the sustenance of life, is not man, likewise, dependent upon woman for the sweetness of life ; man the stem, woman the creeper ; man the sap, woman the flower ?

వి శ్వా న ము

బ్రతుకు సార్థక మగు, జరిత్రమ్ము కూడ
నప్రయోజన మగును విశ్వానవశత;
జీవిత మ్మంతయును వట్టి దేవులాట!
చరితచెరలావి యగు నవిశ్వానకలన
ననుచు పెట్టనికోట బ్రహ్మార్షిమాట.

తా నబల గాన పసిపాప తండ్రి నొకని
నమ్మ కెటులొను! తనకు నానంద మగుట
భార్య పతియెడ నచలవిశ్వాస మూను
ననుచుఁ దేనియతేట బ్రహ్మార్షిమాట.

మ్రోకుపెనుబోదె మగవాడు మగువ తీవ
నరుడు తరుజీవనరనమ్ము తరుణి పూవు;
అచలదార్ద్రమ్ము చలువతీయందనమ్ము
మనుగడకు సిద్ధ టనుచు బ్రహ్మార్షిమాట.

Not only should our soul be child-like
but also woman or wife-like, before it
can enter Paradise.

To regard as a God-send all but what
has been wilfully courted is the test of
true religion. A true saint is one who
minds not the difference between
pleasure and pain.

The appeal of the rose is not to the nose
but to the God in man.....

స్వర్గసీమాంగణప్రవేశమ్ము మున్ను
మనలుటే గాదు శిశువుగా మానవాత్మ
నారివలె భార్యవోలె మనంగవలయు
ననుచు నమృతాలయాట బ్రహ్మార్జిమాట.

వలచి వాంఛించినది కాక నిలిచినదియె
యతఁ డిడుప్రసాద మనకొంట మతపరీక్ష;
హాయి యా నార్తి యాను నయమికి నొకట
యనుచు రత్నాలపేట బ్రహ్మార్జిమాట.

మానవునినాసికను గాదు లోనిదేవుఁ
బలుకరించు గులాబిపూ పరిమళమ్ము;
అఖిలమునయందు దివ్యరహస్య మంత్ర
మటులె పతియింపు మనుచు బ్రహ్మార్జిమాట.

Yonder tower, with mid-day radiance at the top but dark shade at the base, is a graphic symbol of man's life which, rooted in the earth but reared into the heaven, must, and cannot but, be a composite of mundane clay and celestial ray.

What is Providence but the peep of purpose through the cloud of Chance.

We narrowly fancy that the firmament is only here and that as we go out we leave the all-sheltering canopy behind. Now, this is the grand truth that the supposed local is in reality the true universal.

తల తరణిశాంతి నిరులచాయలఁ బదమ్ము
గోవురమునకు మనబ్రతుకునకుఁ గూడ;
కావుననె మన్నుమిన్నుల కలయిక యగు
మానవునిమన్ని యనుచు బ్రహ్మార్పి మాట.

ప్రతి హఠాద్భటనాపయోవహము వెనుక
నొకయమోఘనంకల్ప మేదో తటిత్తు
కరణిఁ దోచుట దైవయోగమ్ము గాదె
యనుచు నమృతాలతేట బ్రహ్మార్పి మాట.

ఇచటనే యున్న దనుకొన్న దెచటనైన
నలరుచుంట యఖండనత్యమ్ముగాదె;
అట నిటనుగూడ చాందినీ యగును గాదె
మనకు నాకాశ మనుచు బ్రహ్మార్పి మాట.

It is ours to plant and God's to grow;
ours to till and God's to harvest; ours to
serve and God's to bless.

If we attain to that state of God-realisation when we can declare, "where I go, He goes; wherever I am He is."—why, that is Jeevanmukti.

The sacred book of Human Existence opens with the dedication—"To Duty".

ని ష్కా మ క ర్మ

నేను నాటిన మోక బెంచెదవు నీవు
నేను దున్నిన పొలముఁ బండింతు వీవు
నేవ నాకృషి నీదయ స్వీకరించి
యలరఁజేయుట యనుచు బ్రహ్మార్షి మాట.

జీ వ న్ము క్తి

“ఏ నటకుఁ బోయినను సతఁ డేగుడెంచు,
నే నెచట నున్న సతఁ డటనే వసించు”

నన వలఁతియైన శ్చిపరమేశ్వరానుభవమే
మనకు ముక్తి యటంచు బ్రహ్మార్షి మాట.

ధ ర్మ ము

మానవునిజీవిత మ్మనుమహితకావ్య
మందుఁ దొలిపత్త్రముననె వ్రాయంగఁ బడియె
“తనవిధానక మగుధర్మమునకె యిద్ది
యంకిత” మ్మని యనుచు బ్రహ్మార్షి మాట.

Duty may at first be struck out as the waters out of the rock but in the end duty oozes as honey from the comb.

Creation is a growth, a richer production, every minute; it never marks time; it never brooks bare repetition.

There is an internal as well as an external Kingdom of God; and He controls the former by persuasion as He sways the latter by command.

తొలుత విధ్యుక్తధర్మమ్ము శిలలఁ గొట్టి
 కైకొను జలమ్ముపోలిక కష్టమగును;
 వరుసగా మెల్లమెల్లఁగాఁ బెరల నురలు
 నలరఁదేనె యకా ననుచు బ్రహ్మార్నిమాట.

నృప్తి

ఒక్కకనురెప్పపా తేని యూరకొనక
 యొక్కనలుసంతయును బునరుక్తిఁ గనక
 యంతకంతకు వృద్ధియకా నంతకంత
 కందమా నృప్తి యంచు బ్రహ్మార్నిమాట.

రాజ్యములు రెండు బహిరంతములు విశ్వ
 నాధునివి, పాలనముసేయు బోధనమ్ము
 పలన లోపలిదాని, వెల్పులిది స్వామి
 యాజ్ఞ నేలు నటంచు బ్రహ్మార్నిమాట.

The Cradle of the Universe is rocked by self-sacrifice.....on the cross, the Faithful give up life; at its foot, the Hopeful come into life.

Cultivate—not only the pilgrimage of going out to the sacred places of the earth but the more essential pilgrimage of entering into the inner shrine of the self of yourselves.

Selfishness always dreams of wants, wants are spurs to desires, desires ripen into passions, passions are the fruitful source of all evil. There is no evil but arises out of selfishness. Root that out and you are a true ascetic.

వి శ్వ ము

జీవిత మ్మిషు విశ్వాసిసిలువమీఁద
సిలువపాదానఁ బుట్టు రాఁగల యతండు;
ఈములాడోల నూపు నహీనశక్తి
స్వార్థసన్యాస మనుచు బ్రహ్మర్షిమాట.

తీ ర్థ యా త్ర

క్షేత్రములఁ దీర్థముల నీధరితిఁ గొలుచు
మాత్రమున యాత్ర యాన! యాత్మాంతరాళ
పూతపుణ్యస్థలీ పునఃపునరవేక్ష
ణానుభూతియే యనుచు బ్రహ్మర్షిమాట.

స్వార్థ నాశస్తు వై రాగ్యమ్
స్వార్థమునఁ గాంక్ష, దానలోభము, దాన
విషయ తౌల్యము, దానఁ గల్మషము పెరుగు
స్వార్థము హరింపు సంయమివై చరింపు
మనుచు రత్నాలపేట బ్రహ్మర్షిమాట.

Let us learn only to be nature's princes;
and we shall find a pearl in a dew-drop
and derive from the meadow grass the
delight of an emerald-throne.

Is it not an impressive fact, though a
seeming paradox, that strength shows
itself to the best advantage when, and
only when, it is enlisted in support of
weakness ?

He is doubly ignorant who is not aware
of his own ignorance; and he is doubly
pitiable who is not conscious of his own
spiritual blindness.

మంచిముత్యముగ్గా మాఱు మంచుకణము
గరికనేలయె పచ్చల గద్దె యాను
సాజముగ రాజువలె మనఁజాలువాని
కనుచు నామనితోట బ్రహ్మార్షిమాట.

ప్రాణుగా నిల్చినపుడె దౌర్బల్యమునకు
బలము భవ్యంబుగాఁ గనంబడును గాదె!
ఎంత విపరీతముగఁ దోచు నంత నత్య
మగు నిది యటంచుఁ జాటు బ్రహ్మార్షిమాట.

తనయెఱుకలేమి నెఱుఁగఁ జాలనియతందు
రెండువిధములుగ నెఱుక లేనివాఁడు;
తనదు నాధ్యాత్మికాంధ్రముగఁ గననివాఁడు
మఱిమఱిదరిద్రుఁ డనుచు బ్రహ్మార్షిమాట.

Saptapadi adherence to truth, discharge of duty, claims of relations and family, responsibilities of hospitality, service of country, submission to the demands of humanity, dedication to the glorification of the Deity.

With every breath, with every beat of pulse, with every whisper, with every flutter in the air, Thou revealest Thyself into us as the Eternal Companion of each soul.

With every note of song, every glow of hope, every quickening impulse of righteous purpose and pious resolution, thou revealest thyself as the Eternal companion of each soul.

న ప్త వ ని

నత్యరతి, ధర్మగతి, గృహస్థవిధి, యతిధి
యర్చన, స్వదేశసేవన, మఖిలమాన
వాసురక్తి, యీశ్వరభక్తి యని వధూవ
ర్హా నప్తపది యనుచు బ్రహ్మార్షిమూట.

ఆ రా ధ న

ఊరిచిన, గాలియల నుంత యొత్తిగిలిన,
గుండె మోగిన నేదియో గునగున మన
నెదుట సాక్షాత్కరింతు వీవే గదా మ
దాప్తమిత్తుడ వనుచు బ్రహ్మార్షిమూట.

ఒక్కచిటుగీతి విరిసిన నొక్కయాన,
జోతి మెఱసిన నొకమంచిచేత కొక్క
పూతనంకల్ప మొలసిన మ్రోల నిలుచు
ననుగుఁజెలి వీవె యనుచు బ్రహ్మార్షిమూట.

The gospels of the world, the chapters of Thy holy message; the prophets of the world, the message-bringers of Thy mercy.

The sages of the world, the crystals through which Thy life passes to the larger humanity; the leaders of the world the index-fingers of Thy light.

The toilers of the world, the caterers and purveyors of Thy benevolence; the sorrowing and the suffering ones of the world the vindicators of Thy compassion.

హే ప్రభూ! వేదవేదము లెల్ల నీయ
మేయనందేశ మందు సధ్యాయము లగు;
నిఖిలలోకప్రవక్తలు నీకటాక్ష
మధురవార్తావహు లను బ్రహ్మార్షిమాట.

జ్ఞాను లందఱు నీదుతేజస్సు సఖిల
ధారుణీస్థలిఁ బఱపునద్దాలు దేవ!
మాకు నాయకు లయ్య, నీమహిమ జూపు
నచలతర్జను లనుచు బ్రహ్మార్షిమాట.

ఎల్లవేళల నీయీర్ష్యానీవిశాల
వృథివి శ్రమజీవు లందఱుండిచ్చుచుందు;
రేడ్చువా రోర్చువారు తండ్రి, యమోఘ
మందునీకృప యనుచుబ్రహ్మార్షిమాట.

O, my God, my body I render unto Thee that it may be engaged in Thy service. My mind I offer unto Thee that it may be employed for the propagation of Thy truth.

My heart I dedicate unto Thee that it may, by Thy mercy, be turned into the throne of Love. My soul I wholly surrender unto Thee that, through Thy grace; it may be made a shrine of Thy spirit.

The world is to him (yogi) a crystal palace where he sees God every where. He views naught but sees God's Grace in it. This is vedic yoga.

జీవితేశ్వర, నీపాదనేవకోస
 మేను నామేను నర్పింప నీగదోయి!
 సతము నీదివ్యసత్యమ్ము, జాట నాదు
 మనను నొసరింపు మనుచు బ్రహ్మార్పిమాట.

ప్రేమసింహాసనముగ నాహృదయ మలరఁ
 గానవా, యాశ్రితావనా, పావనాతి
 పావనాలయ మగును నీవే వసింప
 నాత్మ వెలిగింపు మనుచు బ్రహ్మార్పిమాట.

ఆ స్తి క యో గి

అంతట ఈశ్వరు నగపడఁ జేయు
 నద్దాలమేడ ఈయఖల లోకమ్ము.
 ఆలోస నాతని లీలయే కాక
 ఏదియు చూడఁదు వైదిక యోగి.

Absorption, silence, meditation, complete self-effacement, self-forgetfulness that is the characteristic of the vedantic Yogi.

Puranic Yogi : To him the world is an epic of God ; history is the drama whereof God is the hero ; and the soul is the lyric of which God is the subject matter.

Who is a Theist ? The theist finds in his God a living deity and a loving father who knocks at the door of every heart, lights the lamp of inspiration in every

వెలుపలి విశ్వము వీక్షింపఁబోక
 లోపలిలోక మాలోకించువాఁడు,
 బహిరింద్రియగుణానుభవమున బోక
 తర్కించి తర్కించి ధ్యానించు వాఁడు
 తను దా మఱిచువాఁడు, తనయహంకృతిని
 విడంపఁజాలినవాఁడు వేదాంతయోగి.

సకలశ్వరుండు నాయకుఁడైనయట్టి
 యొకనాటకము వానికి చరిత్రము,
 లఖలనాథుఁడు విషయ మైనయట్టి
 యొకభావగీతి వానికి మానవాత్మ,
 ప్రకృతి యంతయు ఈశ్వరప్రబంధముగ
 గ్రహియించు నతఁడే పౌరాణికయోగి.

ప్రతి హృదయాంతరద్వారముదట్టి,
 ప్రత్యాత్మ బోధదీపమును బెట్టి,

soul, seeks after and reclaims every wandering sinner. He honours the prophets and seers of all ages and countries; he draws in like gentle gales from distant lands, messages of wisdom and good news of love, from all quarters. For him the finger of providence is working everywhere and the whole universe is one ever-unfolding chart of God's revelation. In spirit he is humble; in the search of truth unbiassed, in the appreciation of wisdom catholic. To him there is no book but may disclose a precious fact, no man but may display a particular phase of God's greatness. He is the heir of all ages, the pupil of all teachers. His admiration for the records of the experiences of the past is reasonable yet

ప్రతిపాపి వెన్నాడి వెతకి చేపట్టి,
ప్రొచుతండిగ మోల దోచు దేవునిగ
ఆత్మేశుఁ జూచు శుద్ధాస్తికయోగి.

సకలకాలమ్ముల సకలదేశములఁ
గల ప్రవక్తల మహర్షుల గౌరవించి,
ఎల్లతావులనుండి ఏతెంచు ప్రేమ
సందేశములను విజ్ఞానవార్తలను
దిక్కుదిక్కుల వీచు తెమ్మెరతెరల
యట్లే గ్రహించు శుద్ధాస్తికయోగి.

వినయ మాత్మీయవర్తనమునయందు,
సమదృష్టి సత్యదర్శనమునయందు,
విపులభావము జ్ఞానవిషయమ్మునందు
అమరినవాఁడె శుద్ధాస్తికయోగి.

profound, and his mission is to distil out, drink and assimilate into himself whatever pure and lovely and of good report in every branch of knowledge. He aspires to the head of a Plato, the heart of a Jesus, the courage of a Luther, the faith of a Chaitanya, the fire of a Mahomed, the self-sacrifice of a Budha.

అఖలయుగమ్ముల కతఁడు వారనుఁడు,
అఖలబోధకులకు నతఁడు శిష్యుఁడు,
ఏకావ్యమం దైన ఏదో నత్యమ్ము
ఏజీవియం దైన ఏదో మహత్తు
నారయునతఁడె శుద్ధా స్థికయోగి.

తీరిక నెఱుఁగని దేవునిచేతి
నెల్లెడ నతఁ డెప్పు డెదుటనే చూచు;
ఈవిశ్వ మంతయు ఈశ్వరలీల
లెఱిగించు క్రమవికస్వరచిత్రఫలక
మని చూచునతఁడె శుద్ధా స్థికయోగి.

పూర్వానుభవముల పుణ్యవేదముల
గంభీరరక్తి నకారణయుక్తి
పరికించి గ్రహియించి ప్రణవించువాఁడు,
నకలశాస్త్రజ్ఞాన శాఖలనుండి

Neither a cloistered faith that scorns and shuns society, nor a busy careworn faith that assigns the leisure hour to a hurried worship, nor the prudent faith that imports a God to watch a truant world, nor yet a speculative faith that prefixes a creator to a law-governed universe. It was a direct vision of an indwelling Glory, a personal communion with an immanent spirit, an implicit trust in an all-regulating providence, a whole-hearted devotion to an all controlling Purpose, a cheerful obedience to an all-governing will, a conscious participation in an all saving Grace, a rapturous delight in an all-entrancing beauty. It was a faith to which the universe was a consecrated temple, the soul a holy

విమలమనోహర విషయసారమ్ము
వడి గట్టి తేర్చి ఆస్వాదానుభూతి
నందెడువాఁడె శుద్ధాస్తికయోగి.

సిద్ధార్థత్యాగమ్ము జీనపునెడఁద
లూఠరుకడిమి ప్లేటోధీమహన్సు
గౌరాంగుప్రేమ పై గంబరుమతము
ఆసించువాఁడె శుద్ధాస్తికయోగి.

ఆ స్తి క మ త ము

మనుజసంఘమునోపేక్షి మతములో దూరి
యంట ముట్టగ్గనీనియట్టిది కాదు;
అలసి తీరిక చాల దని పని లేని
యప్పు డారాధించునట్టిది కాదు;
గతి తప్పు లోకమ్ము గనిపెట్టు మనుచు
ఆదేవు దిగిచిన యట్టిది కాదు;

shrine, conscience a sacred oracle, duty a divine ordinance, truth the imperishable gospel, love the perfect rule, life a progressive pilgrimage, humanity an abounding grace. It was a faith that interpreted law as the method, force as the will, and matter as the localised potency, of God; It was a faith that esteemed the world as a reflection, the soul as a vision, and history as a panoramic presentation of the nature and the purpose of the deity.

It is the devout supplication that the purposes of Omniscience may be revealed to the eye of faith, and that the will of the worshipper may be broken-in to the ways of the Lord. It denotes the 'felt

శాననమ్మన నిల్చు జగతికి నృష్ట
నంటించు నొకతర్కమట్టిది కాదు;
పలుకరించిన పల్కు ప్రభునిలో మెలఁగు
నట్టివిశ్వాసమే యా స్థికమతము.

ఈవిశ్వ మంతయు నీశ్వరాలయము,
ఆత్మ అందలి పవిత్రాంతరాలయము,
అంతఃప్రబోధమే ఆకాశవాణి,
విధ్యుక్తధర్మమ్ము విమలశాననము,
సత్యమే శాశ్వతాక్షరవేదవాక్కు,
ప్రేమ లోపము లేనిప్రియ నియమమ్ము,
బ్రతుకు నిత్యఘికాన పావనయాత్ర,
మానవత్వమ్ము పూర్ణానుగ్రహమ్ము,
అని గ్రహించునది శుద్ధా స్థికమతము.

contract' of man with his God, and marks the process by which the Son willingly merges into the father. It is the feeble, altogether inadequate expression of a divine idea that enraptures the heart.

Worship, according to this theory, is the aspiration that follows the inspiration of God, the admiration that comes of preception, the union that is begotten of 'Sympathy,' the devotion that is induced by love.

ధర్మ మీశ్వరునిపద్ధతిగ గ్రహించి
శక్తి నే ఈశ్వరేచ్ఛగ పరికించి,
వస్తు వీశ్వరబల పటిమగా తెలిసి,
అన్వయించునది శుద్ధాస్తికమతము.

ఆతనిప్రతిబింబ మఖిలజగమ్ము,
ఆతని సాక్షాత్ప్రమాలోక మాత్మ,
అతనియద్దేశప్రకృతులను గూర్చి,
స్పష్ట విస్తృతనిరూపణమే చరిత్ర,
అని గణించునది శుద్ధాస్తికమతము.

అంతర్మహస్సున కభిముఖ మ్మగుట,
ఆంతరికాత్మతో నైక్యమ్ము గనుట,
అన్నింటి సవరించునవిధానమునఁ
బ్రశ్నింపఁబోని విశ్వానమ్ము గనుట,

అన్నింటి శాసించు నట్టిలక్ష్మమున
 కాత్మ నర్వన్వమ్ము సర్పించుకొనుట,
 అన్నింటిఁ బాలించు నాయుచ్ఛయందు
 అలరు నెమ్మనముతో నడకువ గనుట,
 అన్నింటి రక్షించుఆకృపాభావ
 దివ్యలీలలలోన తెలిసి పాల్గొనుట,
 అన్నింటఁ బారవశ్యము గూర్చు సుంద
 రాచ్ఛవిలాసమం దానంద పడుట —
 అనుభవసిద్ధ శుద్ధాస్తికమతము.

మూఁగవోక యెపుడు మ్రోఁగెడిగానమ్ము
 వాడిపోక యెపుడు వలచువలపు
 వెగటు కాక యెపుడు సొగయించుతీయన
 యగును నిత్యసత్య మైనమతము.

ఫలశ్రుతి

ఎంత వినినను గాని యావంతవినువు
 ఎంత చదివినఁగాని రవ్వంత వెగటు
 గొనద, యేయమృతమ్ము లోఁ గొనెనొ కాని
 మనకుఁ గొందేనెతేట బ్రహ్మార్పి మాట.

అతిపోవని దెంతదాహము నాది
అగిపోవని దేలాటియాత్ర నాది
దివివలకు నిండుకొననిపాధేయ మయ్యె
మాకుఁ జదలేటియూట బ్రహ్మార్షిమాట.

ఏ ననదనేమొ నిరుపేద వేమొ నీవు
ఏను చెడుదారినేమొ ఏమేమొ నీవు
రాచబిడ్డల కున్నకౌరవము నిచ్చె
మనకు రతనాలపేట బ్రహ్మార్షిమాట.

మూఁడుచిచ్చులు మనసులోఁ గూడువేళ
నేడుగాలులు బ్రతుకులో నెగయువేళ
చలువఁదన మిచ్చు బల మిచ్చు శాంతి నిచ్చు
మనకు వలిమంచుతేట బ్రహ్మార్షిమాట.

తలఁచినప్పుడు వెలుఁ గగు, పలికినపుడు
పరమసత్యమై యగు, పనిపాటలందుఁ
బ్రేమ మగు నిత్యమును స్వీకరించుమనకు
నమరపదవికి బాట బ్రహ్మార్షిమాట.

కృష్ణ కావ్య

ప్రకాతకుల కృతజ్ఞత

సంస్కృత, ప్రాకృత, అంధ్ర, హిందీ, అంగ్లభాషావికార
దులు, వివిధగ్రంథనిర్మాతలు నగు శ్రీ తల్లావజ్ఞుల కృత్తివాస
తీర్థులు గారు మాగ్రంథమాలికకు గౌరవ సంపాదకులుగా
నుండుట కంగీకరించినందులకు వారికి కృతజ్ఞతాపూర్వక వంద
నములు.

ఆధునిక కవిచక్రవర్తు లగు శ్రీ దేవులపల్లి కృష్ణ శాస్త్రి
గారు ఈ ఋగ్వేది ప్రథమముద్రణము ప్రకటించుకొనుట కనుజ్ఞ
వొసంగినందులకు వారికి మామనఃపూర్వక వందనములు!

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA131B107
పుస్తకం పేరు	ఋగ్వేది
తారీఖు	30/10/24
ముందు అర్హ	NO
వెనుక అర్హ	NO
మొత్తం పేజీలు	81
పెద్ద పైకా పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	2
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	APSA
పేజీలు విడదీసినది	Thasir
స్కాన్ చేసినది	Sakshi
పరీక్ష చేసినది	HASEEMA
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
స్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	Good